

துறவியினதும், மகாதுறவியினதும் வரைவிலக்கணங்கள்.

பாப்தாதா சகல பிராமணக் குழந்தைகளிலும் எந்தக் குழந்தைகள் சம்பூரணமான துறவிகள் எனப் பார்க்கிறார். மூன்று வகையான குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்: 1) துறவிகள் 2) மகாதுறவிகள் 3) சம்பூரண துறவிகள். மூவரும் துறவிகளே. ஆயினும் வரிசைக்கிரமம் ஆனவர்கள்.

துறவிகள் என்பவர்கள், பழைய உலகில் தமது பழைய உறவுமுறைகளாலும், பழைய தொடர்புகளாலும் பெற்ற தற்காலிகமான நன்மைகளை ஞானத்தினூடாகவும், யோகத்தினூடாகவும் துறந்து, தமது எண்ணங்களில் பிராமண வாழ்க்கையை, அதாவது, யோகி வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள். அதாவது, தமது பழைய வாழ்க்கையை விட யோகி வாழ்க்கை அதிகமேன்மையானது, மற்றும் தற்காலிகமான நன்மைகளை விட நிரந்தரமான நன்மைகள் அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்ற உண்மைகளை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை அத்தியாவசியமானவை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஞானத்தையும், யோகத்தையும் அவர்கள் பயிற்சி செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரம்மாகுமாரிகள், பிரம்மாகுமாரிகள் என்று அழைக்கப்படும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், பிரம்மாகுமாரிகளும், பிரம்மாகுமாரிகளும் ஆகிய பின்னரும், அவர்கள் தமது பழைய உறவுமுறைகளையும், எண்ணங்களையும், சம்ஸ்காரங்களையும் முற்றாக மாற்றவில்லை. ஆனால், தமது பழைய சம்ஸ்காரங்களை மாற்றுவதற்காகப் போராடுவதில் சதா ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கணம், அவர்களிடம் பிராமண சம்ஸ்காரங்கள் இருக்கும். மறுகணம், தமது பழைய சம்ஸ்காரங்களை மாற்றுவதற்குப் போராடிக் கொண்டிருப்பார்கள். இது துறவி ஆகுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இது சம்பூரணமான துறவறம் இல்லை. துறவறத்தை ஏற்றுக் கொள்வதெனில், மகத்தான பாக்கியத்தை அனுபவம் செய்தல் என அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதைப் பயிற்சியில் போடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தைரியம் இருப்பதில்லை. அவர்களின் கவனக்குறைவிற்கான சம்ஸ்காரங்கள் மூண்டும் மூண்டும் வெளிப்படுவதனால், துறவறத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதுடன், அவர்கள் சௌகரியத்தையும் விரும்புவார்கள் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் அனைத்தையும் புரிந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறுகிறார்கள், முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்த பிராமண வாழ்க்கையை அவர்களால் விட்டுவிட முடியாது. ஒரு பிராமணராக இருக்கும் திடசங்கற்பத்தையும் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மாயையும், மாயையின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட அவர்களின் உறவுகளும் பழைய வாழ்க்கையை நோக்கி அவர்களை இழுக்க முயற்சி செய்தாலும், பிராமண வாழ்க்கையே மேன்மையானது என்ற அவர்களின் எண்ணத்தில் அவர்கள் மிகவும் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். இந்த விடயத்தில் அவர்களின் புத்திகள் மிக உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் முன்னேறி, சம்பூரணமான துறவிகள் ஆகுவதற்கு இரண்டு வகையான தடைகள் அவர்களைத் தடுக்கின்றன. அவை என்ன? முதலில், அவர்களால் தொடர்ச்சியாகத் தைரியத்தைப் பேண முடியாமல் இருக்கிறது. அதாவது, தடைகளை எதிர்நோக்கும் சக்தி அவர்களுக்குக் குறைவாகவே உள்ளது. இரண்டாவதாக, அவர்கள் முன்னேறும்போது, சௌகரியத்தை விரும்பும் வடிவத்தில் கவனக்குறைவு காணப்படுகிறது. அதாவது, அவர்கள் நான்கு பாடங்களான, கல்வி, நினைவு, தெய்வீகக் குணங்கள் (தாரணை), சேவை என்பவற்றைக் கற்கிறார்கள். கற்றுக் கொண்டே அவர்கள் முன்னேறுகிறார்கள். ஆனால் சௌகரியமாகவே (அவர்களின் சொந்த வேகத்தில்) முன்னேறுகிறார்கள். சம்பூரணமான துறவறத்திற்குத் தேவையான சகல ஆயுதங்களையும் கொண்டிருக்கும் சக்தி ரூபம் அவர்களிடம் இல்லை. அவர்களால் மாஸ்ரர் சர்வசக்திவான் என்ற ரூபத்தில் ஸ்திரமாக இருக்கமுடிவதில்லை. இதனாலேயே, அவர்களால் மகாதுறவிகள் ஆக முடிவதில்லை. இவர்கள் துறவி ஆத்மாக்கள்.

மகாதுறவிகள் (மகா தியாகி) சதா தமது உறவுமுறைகளையும், எண்ணங்களையும், சம்ஸ்காரங்களையும் மாற்றுவதற்கான தைரியத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் சதா பழைய உலகில் இருந்தும், பழைய உறவுமுறைகளில் இருந்தும் பற்றற்று இருக்கிறார்கள். மகாதுறவி ஆத்மாக்கள் பழைய உலகிற்கும், பழைய உறவுகளுக்கும் இறந்து விட்டதைப் போன்று அனுபவம் செய்வார்கள். அவர்கள் இதற்காகப் போராட மாட்டார்கள். அவர்கள் சதா சக்தி சொரூபமாக இருக்கும் அன்பான, ஒத்துழைக்கும் சேவையாளர் என்ற ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக இருப்பார்கள். எனவே, இதைவிட என்ன உள்ளது? அவர்கள் மகாதுறவிகளாகும் பாக்கியத்தின் பலனைப் பெற்று, மகாஞானிகளாகவும், மகாயோகிகளாகவும், மேன்மையான சேவையாளர்களாகவும் ஆகுகிறார்கள். எனினும், அவர்கள் இந்தப் பாக்கியத்திற்கான உரிமையைத் தவறான போதையுடன் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் முற்றாகத் தமது பழைய வாழ்க்கையைத் துறந்திருந்தாலும், அனைத்தையும் துறந்திருக்கும் உணர்வுகளை அவர்கள் இன்னமும் துறக்கவில்லை. அவர்கள் இரும்புச் சங்கிலிகளை உடைத்திருக்கிறார்கள். கலியுகத்தவர்களில் இருந்து சத்தியயுகத்திற்கு உரிமையவர்கள் ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆயினும், சிலவேளைகளில், அழகான வாழ்க்கையின் தங்கச் சங்கிலிகளால் அந்த மாற்றம் கட்டப்பட்டுள்ளது. அந்த தங்கச் சங்கிலி என்ன? 'நான்' மற்றும் 'எனது'. 'நான்' ஒரு மிக நல்ல ஞானி ஆத்மா! நான் ஒரு ஞானி ஆத்மா, யோகி ஆத்மா! இந்த அழகான சங்கிலி சிலவேளைகளில் சகல பந்தனங்களில் இருந்தும் விடுபட முடியாமல் அவர்களைத் தடுக்கிறது. மூன்று வகையான இல்லறங்கள் உள்ளன. 1) உலக உறவுகள் மற்றும் வியாபாரத்திற்கான இல்லறம் 2) உங்களுடைய சரூர்த்துடன் தொடர்புடைய இல்லறம் 3) சேவைக்கான இல்லறம்.

துறவிகள் உலக இல்லறத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தமது சரூரங்களின் இல்லறத்தில், தங்களைப் பராமரிப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அல்லது தமது சரூர உணர்வின் சுபாவத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சுபாவத்தால், அவர்கள் மூண்டும் மூண்டும் தைரியத்தை இழக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தாம் அதைப் புரிந்து கொள்வதாகக் கூறுகிறார்கள். அதைச் செய்வதை நிறுத்தவும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால்,

அவர்களின் சுபாவம் அவ்வாறுள்ளது! இதுவும் சரூர உணர்வினதும், சரூரத்தினதும் இல்லறம் ஆகும். இதனால் அவர்களால் சக்தி சொருபமாகி, அந்த இல்லறத்தில் இருந்து விடுபட முடியாமல் இருக்கிறது. இது துறவிகளைப் பற்றியது. ஆனால், மகாதுறவிகளோ, தமது உலக இல்லறத்தில் இருந்தும், சரூர இல்லறத்தில் இருந்தும் விடுபட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், சேவையின் இல்லறத்தில் இருந்து பற்றற்றவர் ஆகுவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் சிலவேளைகளில் அதில் அகப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய ஆத்மாக்கள் சரூர உணர்வினால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் இரவு பகலாக சேவையில் முழுகியிருப்பார்கள். அவர்கள் சரூரத்தின் இல்லறத்திற்கு அப்பால் சென்றிருப்பார்கள். இரு வகையான துறவறத்தின் பாக்கியத்தினூடாக, அவர்கள் ஞானியாகவும், யோகியாகவும் ஆகி, சக்திகளையும், நற்குணங்களையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிராமணக் குடும்பத்தில் மிகவும் பிரபல்மானவர்கள் ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சேவையாளர்களுக்கு இடையே விஜிபு கள் ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூது புகழ் மலர்கள் பெறிய ஆரம்பித்துள்ளனர். அவர்கள் மதிப்பிற்கும், புகழ்ப்படவும் தகுதிவாய்ந்த ஆத்மாக்கள் ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சேவையின் இல்லறத்தின் விரிவாக்கத்திலும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சகல பேறுகளின் தானத்தை மற்றவர்களுக்கு வழங்கும் மகாதானிகள் ஆகுவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அவை அனைத்தையும் தங்களுக்கே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, 'நான்' மற்றும் 'எனது' என்பவை தூய நோக்கங்களின் தங்கச் சங்கிலிகள் ஆகியுள்ளன. அவர்களின் நோக்கங்களும், வார்த்தைகளும் - தமக்காக எதையும் கூறுவதில்லை, சேவைக்காகவே கூறுபவை - மிகவும் தூய்மையானவை. 'நான் ஒரு தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர் என நான் கூறவில்லை, ஆனால் மற்றவர்கள் என்னைக் கேட்கிறார்கள்'. 'நான் மட்டுமே அந்தச் சேவையைச் செய்ய வேண்டும் என மாணவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்'. 'நான் பற்றற்றவன், ஆனால் மற்றவர்கள் என்னை அவர்களை நேசிப்பவர்கள் ஆக்கச் செய்கிறார்கள்'. நீங்கள் இதை என்னவென்று அழைப்பீர்கள்? அவர்கள் தந்தையைப் பார்க்கிறார்களா அல்லது உங்களைப் பார்க்கிறார்களா? அவர்கள் உங்களுடைய ஞானத்தை விரும்புகிறார்கள். நீங்கள் சேவை செய்யும் முறையை விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தந்தை எங்கு சென்றார்? தந்தையை நீங்கள் பரந்தாம வாசி ஆக்கிவிட்டீர்கள்! பாக்கியத்தின் துறவறமும் இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் நீங்கள் புலப்பட மாட்டீர்கள். தந்தையே புலப்படுவார். அவர்களை மகாத்மாக்களை விரும்புவார்கள் ஆக்காதீர்கள். ஆனால் அவர்களை இறைவனின் காதலர்கள் ஆக்குங்கள். இதுவே சகல இல்லறத்திற்கும் அப்பால் செல்லுதல், ஆனால் இந்தக் கடைசி இல்லறத்தை முற்றாகத் துறக்காமல் இருத்தல் எனப்படுகிறது. இந்தத் தூய இல்லறத்தின் சுவடு இன்னமும் எஞ்சியுள்ளது! எனவே, அவர்கள் மகாபாக்கியசாலிகள் ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சம்பூரணமான துறவிகள் ஆகவில்லை. ஆகவே, மகாதுறவிகளாக இருக்கும் இரண்டாம் இலக்கத்தைப் பற்றி நீங்கள் கேட்டீர்களா? இப்போது எஞ்சி இருப்பது சம்பூரணமான துறவிகள் ஆகும்!

இதுவே துறவற பாடநெறியின் இறுதிப் பாடம் ஆகும். இப்போது இறுதிப்பாடம் எஞ்சியுள்ளது. வேறொரு வேளையில் பாபா உங்களுக்கு அதைக் கூறுவார். ஏனெனில், 1983 இல், நீங்கள் மகா யாகத்தைச் செய்யப் போகிறீர்கள். அதை மகத்தான ஓரிடத்தில் செய்யப் போகிறீர்கள். எனவே, நீங்கள் அனைவரும் அங்கு பலி கொடுப்பீர்கள், அல்லவா? அல்லது, நீங்கள் அனைவரும் மண்டபத்திற்கான ஆயத்தங்களை மட்டும் செய்வீர்களா? நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் சேவை செய்வீர்கள். நீங்கள் தந்தையின் வெளிப்படுத்தும் சத்தத்தைப் பரப்புவதற்கு பல பெரிய மைக்குகளைக் கொண்டு வருவீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் இந்தத் திட்டத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள், அல்லவா? எவ்வாறாயினும், தந்தையை வெளிப்படுத்துவீர்களா? அல்லது சிவாவும் சக்திகளும் சேர்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுவார்களா? சக்தி சேனையில் இருபாலாரும் (ஆண்களும், பெண்களும்) அடங்குகிறார்கள்! எனவே, தந்தை குழந்தைகளுடன் வெளிப்படுத்தப்படுவார். நீங்கள் மைக்குகளின் மூலம் சத்தத்தைப் பரப்புவதற்குச் சிந்திக்கிறீர்கள். ஆனால், உலகம் முழுவதும் சத்தம் பரவி, வெளிப்படுத்துகைக்கான திரைகள் திறக்கும்போது, அந்த வேளையில் அந்தத் திரைகளுக்குப் பின்னால் இருக்கும் விக்ரிகங்கள் சம்பூரணமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது, திரைகள் திறக்கும்போது, சிலர் தயாராகிக் கொண்டிருப்பார்கள், மற்றவர்கள் அமர்வதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருப்பார்கள். நீங்கள் இத்தகைய காட்சியை அருள் போவதில்லை, அல்லவா? சக்தியின் ரூபத்தில் ஒருவர் தனது கேடயத்தைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பார். இன்னொருவர் தனது வாளைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பார். இத்தகைய புகைப்படத்தை எடுக்க நீங்கள் விரும்பவில்லை, அல்லவா? எனவே, நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? நீங்கள் இதற்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இந்த தங்கச் சங்கிலிகளை மகாயாகத்தில் பலியிடுங்கள். எவ்வாறாயினும், இது நிகழ வேண்டுமாயின், இப்பொழுதில் இருந்தே நீங்கள் இதைப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் இதை 1983 இல் செய்வீர்கள், நீங்கள் அனைவரும் முன்கூட்டியே சேவையாளர்கள் ஆகுவீர்கள், உங்களுடைய பலிகொடுக்கும் விழா பின்னர் இடம்பெறும் என நினைக்காதீர்கள். 1983 இல் செய்யும் யாகத்திற்காக நீங்கள் இங்கும் இந்த விழாவைச் செய்ய வேண்டும். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் இதை நூண்ட காலத்திற்குப் பயிற்சி செய்வது அவசியமாகும். உங்களுக்குப் புரிகிறதா? அச்சா.

தந்தைக்குச் சமமான சம்பூரணமான துறவிகளுக்கும், பிரம்மா பாபாவைப் போன்று தாம் பெற்ற பேறுகளைத் தானம் செய்யும் மகாதானிகளுக்கும், தந்தைக்கு சதா நம்பிக்கை நிறைந்தவர்களாகவும், கழிப்படிவானவர்களாகவும் இருக்கும் மேன்மையான ஆத்மாக்களுக்கும், பார்த்தாவின் அன்பும், நினைவும் நமஸ்காரங்களும் உரித்தாகட்டும்.

கேள்வி: செயல்களைச் செய்யும்போது, செயல்களின் பந்தனத்தில் (கர்ம பந்தனம்) இருந்து விடுபட்டு இருப்பதற்கான வழிமுறை என்ன?

பதில்: எந்தவொரு பணியைச் செய்யும்போதும், தந்தையின் நினைவில், அன்பிலே திளைத்திருங்கள். செயல்களைச் செய்யும்போது, அன்பிலே திளைத்திருக்கும் ஆத்மா பற்றற்றவராக இருப்பார். கர்மயோகி ஒருவர் சதா செயல்களைச் செய்யும்போது, நினைவில் இருப்பதுடன், அந்தச் செயல்களின் எந்தவிதமான பந்தனத்தில் இருந்தும் விடுபட்டிருப்பார். நீங்கள் அதை வேலை என்று உணர் மாட்டீர்கள். ஆனால் நீங்கள் விளையாடுவதைப் போன்றே உணருவீர்கள். எந்தவிதமான சுமையை

அல்லது களைப்பை நீங்கள் அனுபவம் செய்ய மாட்டீர்கள். காம் யோகி என்பவர் ஒவ்வொரு செயலையும் ஒரு விளையாட்டாகக் கருதிச் செய்தவண்ணம் பற்றற்று இருப்பவர் ஆவார். இந்த முறையில் பற்றற்றவர்களாக இருக்கும் குழந்தைகள் தமது பௌதீகப் புலன்களினூடாகச் செயல்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தந்தையின் அன்பிலே திளைத்திருப்பதனால், அவர்களின் செயல்களின் எந்தவிதமான பந்தனத்தில் இருந்தும் விடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: ஒரு விநாடியில் எந்த ஆன்மீக உயர்த்தியால் உங்களால் உங்களுடைய அதியுயர்ந்த இலக்கை அடைய முடியும்? அதியுயர்ந்த இலக்கு என்ன?

பதில்: எண்ணங்களே நீங்கள் மேலே சென்று, கீழே வருவதற்கான ஆன்மீக உயர்த்தி ஆகும். அசரீரி ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக இருப்பதே அதியுயர்ந்த இலக்கு ஆகும். இதற்கு, நீங்கள் மாஸ்ரர் என்ற ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக இருப்பதையும், உங்களுடைய எண்ணங்களின் சக்தியை ஒருமுகப்படுத்துவதையும் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் விரும்பியபோது, விரும்பிய இடத்தில், விரும்பியவாறு சகல சக்திகளையும் உபயோகிப்பதே மாஸ்ரர் சர்வசக்திவானின் ஸ்திதி ஆகும்.

கேள்வி: தற்சமயம் உலகிலுள்ள ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் உள்ள ஆசை என்ன? உலகிற்கு நன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கான இலகுவான வழிமுறை என்ன?

பதில்: இந்த வேளையில் உலகிலுள்ள ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் உள்ள விசேடமான ஆசை என்னவென்றால், தமது அலைபாயும் புத்திகளை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும் என்பதும், தமது மனங்கள் விஷமத்தனம் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும் என்பதும் ஆகும். உலக நன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு, உங்களுடைய மேன்மையான எண்ணங்களை ஒருமுகப்படுத்தும் பயிற்சியை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். இந்த ஒருமுகப்படுதலால் மட்டுமே உங்களால் ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் அலைபாயும் புத்திகளை ஒருமுகப்படுத்த முடியும்.

கேள்வி: ஒருமுகப்படுதல் என்றால் என்ன? யாரால் ஒருமுகப்படுதலைப் பயிற்சி செய்ய முடியும்?

பதில்: ஒருமுகப்படுதல் என்றால் சதா ஒரேயொரு தந்தைக்குச் சொந்தமாக இருத்தல் ஆகும். தமது வீணான எண்ணங்களைத் தூய எண்ணங்களாக மாற்றக்கூடியவர்களால் மட்டுமே சதா நிலையான, ஸ்திரமான ஸ்திதியில் ஸ்திரமாகுவதைப் பயிற்சி செய்ய முடியும். இரண்டாவதாக, கடவுள் மீது நீங்கள் கொண்டிருக்கும் அன்பினால், உங்களால் மாயையிடம் இருந்து வரும் சகல வகையான தடைகளையும் இலகுவாக முடிக்க முடியும் என்பதும் இதன் அர்த்தம் ஆகும்.

கேள்வி: தடைகளால் பயப்படுவதற்கான பிரதானமான காரணம் என்ன?

பதில்: ஏதாவது தடைகள் வரும்போது, பார்த்தாது முன்கூட்டியே இந்த ஞானத்தை உங்களுக்கு வழங்கியுள்ளார், இந்த விடயங்கள் அனைத்தும் உங்களுடைய அன்பைப் பரூட்சிப்பதற்கு வரும் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடுகிறீர்கள். தடைகள் வரப்போகின்றன என நீங்கள் முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தால், ஏன் பயப்பட வேண்டும்?

கேள்வி: தடைகளை முடிப்பதற்குப் பதிலாக, எந்தக் கேள்விகள் உங்களின் அன்பை முடிப்பதற்குக் காரணம் ஆகுகின்றன?

பதில்: நீங்கள் சதா இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்கும்போது: மாயை ஏன் வருகிறாள்? வீணான எண்ணங்கள் ஏன் வருகின்றன? புத்தி ஏன் அலைபாய்கிறது? சூழல் ஏன் என்னைப் பாதிக்கிறது? ஏன் எனது உறவினர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைப்பதில்லை? பழைய சம்ஸ்காரங்கள் ஏன் இன்னமும் வெளிப்படுகின்றன? தடைகளை முடிப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தக் கேள்விகள் அனைத்தும் தந்தை மீது நீங்கள் கொண்டிருக்கும் அன்பை முடிப்பதற்குக் கருவிகள் ஆகுகின்றன.

கேள்வி: தடைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கான வழிமுறை என்ன?

பதில்: தடைகளுக்கான காரணங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காதீர்கள். ஆனால் பார்த்தாவின் மேன்மையான வாசகங்களை நினைவு செய்யுங்கள்: நீங்கள் எந்தளவிற்கு அதிகமாக முன்னேறுகிறீர்களோ, அந்தளவிற்கு அதிகமாக மாயை உங்களைப் பரூட்சிக்க வெள;வேறு வடிவங்களில் வருவாள். இந்தப் பரூட்சைகள் நீங்கள் முன்னேறுவதற்கான வழிமுறைகள் ஆகும். நீங்கள் விழுவதற்கான வழிமுறைகள் அல்ல. அவற்றுக்கான காரணங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குப் பதிலாக, தூர்வுகளைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். நீங்கள் தடைகளில் இருந்து விடுபடுவீர்கள். இது ஏன் வந்தது? இல்லை, அவை வரவேண்டியுள்ளது. இந்த விழிப்புணர்வைப் பேணுங்கள். நீங்கள் நினைவு சொருபம் ஆகுவீர்கள்.

கேள்வி: சிறிய தடைகளைப் பற்றிய கேள்விகள் எழுவதற்கான காரணம் என்ன? சூழல் ஏன் உங்களைப் பாதிக்கிறது?

பதில்: கேள்விகள் எழுவதற்கான பிரதானமான காரணம், நீங்கள் ஞானி ஆகியிருக்கிறீர்கள், ஆனால் ஞான சொருபம் ஆகவில்லை. இதனாலேயே, சிறியதொரு தடை ஏற்படும்போதும், வீணான எண்ணங்களின் வரிசை காணப்படுகிறது. அந்த வரிசையை முடிப்பதற்கு நீண்ட நேரம் எடுக்கிறது. உங்களுடைய சக்திவாய்ந்த மனோபாவத்தால் சூழலை மாற்றப்பவர்கள் நீங்களே என்பதை நீங்கள் மறக்கும்போதே, சூழல் உங்களைப் பாதிக்கிறது.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் சதா சகல பேறுகளைக் கொண்டிருக்கும் விழிப்புணர்வினாலும், எதையும் கேட்கும் சம்ஸ்காரங்களில் இருந்து விடுபட்டிருப்பதனாலும் நிரம்பியவர் ஆகுவீர்களாக.

ஒன்று பௌதீகப் பொருட்களாலும், பௌதீக வசதிகளாலும் நிரம்பியிருக்கும் புற நிரம்பியநிலை. மற்றையது, மனதில் நிரம்பியிருத்தல். தமது மனங்களில் நிரம்பியிருப்பவர்கள், அவர்களிடம் பௌதீகப் பொருட்களோ அல்லது வசதிகளோ இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், தம்மிடம் எதுவும் குறைவாக இல்லை என உணர மாட்டார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் தமது மனங்களில் நிறைவாக இருப்பார்கள். தாம் அனைத்தையும் பெற்றுவிட்டோம் என அவர்கள் சதா பாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். எதையும் கேட்கும் சம்ஸ்காரத்தின் சிறிதளவு சுவடேனும் அவர்களிடம் இருக்காது.

சுலோகம்: தங்கான எதையும் முற்றாக எரிக்கும் நெருப்பே தூய்மை ஆகும்.

--ஓம் சாந்தி--